

Dalféle.

Fáradtan járjuk az életutat,
Hívalgva mutatjuk szívünk sebét;
Hangosan hívjuk az édes multat,
S hatásért kutatunk szerteszét.
Számító kalmárként játszunk a könnyel,
S a világot vádoljuk hideg közönnyel.

Pedig ha látnók egy sápadt arcot,
S mosolylyal küzdeni borult szemet;
Ha látnók lefolyni néma harcot,
Melyben a győző sokszor temet —
Sohasem játszanánk kisajtott könnyel,
S magunkat vádolnók hideg közönnyel.

Kölönte Béla.